

â€žl MI imamo Bermudski trougao, BREâ€œ

Autor Ljuba
Sunday, 11 January 2009

â€žl MI imamo Bermudski Å trougao, BREâ€œ Å Ova je priÅ•a, zahvalnost svoj deci majke Srbije i Åjire za puno razumevanje usvajanje klauzula o propozicijama nerazumevanja i konfuzija i sprovoÅ•enje istih. A tema, ljubavni trougao.

Zaista je priÅ•a sjajna. PozoriÅite volim ali ne u svojoj kuÅiti, tako da Åtu vam sa slaÅiÅtu ispriÅ•ati zgodu. Ma sve to, dragi m ne bi bilo interesantno, da se nije desilo na Dan zaljubljenih. Elem, pesnikinja slavna pesme kao leptiriÅte publici je slala. Mnogima su iste zavrtele mozak. Po najviÅje se primio admiral broda. Vrlo markantan pedesetogodiÅinjak, jareÅte bradice, pomalo proÅtelav, sa uvek spremljenim Å•eÅiljiÅtem u dÅ¾epu. Zanesen lepotom izgubi se jadan, zaboravi na svoju pratnju, pred kojom, ponudi pesnikinji slavnoj veÅ•ernju zabavu. Pesnikinja prista, obli ga milina, pozvaÅte ga ona, oh kakva brzina. Dugo bi joÅi on u oblacima bio da mu nije pratnja, g-Åica Perla, sunula vodu po sred Åela. A ogledala nigde u blizini...a i publike dosta...kakva sramota... Ali to joj nije bilo dosta. Pesnikinju slavnu za rukav povuÅe i predstavi se vrlo vaÅna: â€žDa se zna: ja sam Crvena Perla, estradna dama visokog, novokomponovanog ranga. Svojim likom i delom uzdahe otimeam. Meni ne trebaju pesme umne jer ja imam grudi bujne! Ja uÅivam dok se druge stide jer svi dolaze da me vide! Meni ne trebaju reÅi snaÅne jer su samo sise vaÅne! Dekolte mi Åuda stvara, sva mi vrata pootvara. Da se zna. Ja sam spremna za ulazak u Jevropu. VidiÅi kako sam se naoruÅala?â€œ Pesnikinja bi u Åjoku, al odluÅi da tome vaÅnost ne da, ode bez reÅi kuÅiti. NiÅita straÅino, zar ne? Ne bi bilo da je to sve. Nastavak sledi: prolazili su dani, a pesnikinja se ne javlja admiralu broda...u oÅaj samo Åito nije pao kada se oglasi ona. Od sreÅte je zapevao: â€žSve pare da vrate i kamate plate ne bi bilo sreÅte kao ovo veÅe i da me nazove AnÅelina DÅoli rekâ€™o bih joj, rekâ€™o, da me glava boli.â€œ â€™BeÅi Åzlo ne misli - kad bolje razmislim ove Åjokolsko-narodske terminologije o Åivotu odbijaju, zvuÅe oÅajno i otrcano. Ali, mi smo bre protumaÅili Åivot i sad nam je dÅet set. Da li ovakav ili onakav, kad ga mi okujemo u lance starostavnih mudrosti ima bre da bude miran i bespomoÅtan. Nema da mrdne viÅje. A Åita ima i da mrda. Pa zar nema u naÅjem, srpskom naÅinu Åivljenja izvesne filofske strategije. Da ne kaÅem, Åiste filosofije. Å to bi mrdali, evoluirali, kultivisali se? Kojekude, Åito bi rekâ€™o KaraÅorÅe - kad Åte se opet vratimo na isto? Da li Åtemo se vraÅtati ili se neÅtemo ni pomaÅti, meni izgleda neka egalu Åito bi rekli u Evropi. I ja zaista ne razumem te naÅje materiÅke trudove koje zauzdavamo da bi se porodili u tuÅem svetu. Ovaj ovde, nije neki ali je bar naÅi. Mi vozimo koturaljke u drugom smeru. Bole nas, bole mene, nekâ€™ bole i tebe. Radovane, kuÅto stigli smo do E! Ovde se ljudi jedino plaÅje samoÅte. Izuzgajali smo se pet vekova pod Turcima i joÅi Åtemo pet pod raznim â€žÅiniÅiâ€™volikoâ€œ. Na svakih 50 godina jedan KaraÅorÅe potpiÅje, a jedan MiloÅi zasluÅi. Mi moram razumemo vaÅnost Evrope koja je namenjena nama od Budimskog sporazuma pa na ovamo. Da je onaj Hati Å erif bio pametan imao bi ne 202 nego 2002 garnizona. E, moj Hati Å erife vrano jedna, da si se samo setio na vreme da zapevaÅi i za pojas zadeneÅi. Svi bi pevali sa tobom. I da joÅi svakom Srbinu daÅi po jednog TurÅina da mu pravi druÅtvo. Da ima Åovek sa kim da ogovara kad veÅt ne ume da peva. JoÅi da si nam krave menjao za Åasove pevanja. Ma idi, zbacili bi mi umesto tebe koga oÅteÅi. Ma, ajde molim te zbacili bi sami sebe. Ali da se vratimo na naÅjeg admirala. Da vidimo Åita je izabrao. Jadani, nije ni znao koliko Åte ga glava tek zaboleti. Sastali se oni u obliÅnjem kafiÅtu. Pogleda, toplinu poÅeÅje razmenjivati kad kao u svakom dobrom filmu, g-Åica Perla u baÅi taj kafiÅt utrÅi: â€žDomunÅavate se vi, domunÅavate...ko skupÅitini...ne gledaj me predugo - nismo jedno za drugo...ej, slavna pesnikinjo, nemoj da misliÅi da si neka faca...trebaÅi ti njemu zarad neÅeg...Åek samo kad interes ostvari ima odmah od tebe da se otcepi...ko od mene sada... Al ja znam dobro ko sam i Åita sam: visina nad visinama, Åjirina nad Åjirinama. Ne gledajte me Åudno. PriÅam o fiziÅkim osobinama. A sad o mentalnim... Znae, ja ovaj svet uopÅite ne razumem. Je l hoÅte on u Jevropu ili neÅte? Iz korena sve mora da se menja...oh, kada Åtu ja biti te sreÅte?â€œ Nervozan admiral iz dÅepa vadi ÅeÅiljiÅt, gladi bradu jareÅtu i ogleda se u ogled zvanian, jer reÅi g-Åice Perle ipak ga pogodiÅje: â€žU Evropu, draga moja, tako se ne ulazi! ImaÅi li ti pasoÅi?â€œ Perla vaÅna: â€žImam!â€œ â€žE vidiÅi, to ti nije dovoljno! I vize ti trebaju, za koje se red Åeka i to po nekoliko sati...a potom te obojni obojeni i tako to... Ti bi u Jevropu, pa u Jevropu...Da li si ti ikad bila tamo?â€œ Perla: â€žNe, Åito pitaÅi?â€œ â€žRadi bab zdravlja, verovatno!â€œ â€œ sada veÅt vidno iziritiran admiral â€œ â€žSedi tu gde jesi jer i onako i za gde si nisi.â€œ â€žViÅje sveta nije. Pa Åita! Zato i hoÅtemo u Jevropu. Da je ogledamo malo. Da i mi vidimo kako se lepo moÅe Åiveti...eto, ja bih, na primer, mogla od umetnosti...ja sam se naoruÅala!â€œ â€žJa nisam naoruÅana?!â€œ- dodaje pesnikinja. â€žZato ÅteÅte gde jesi!â€œ- dodaje Perla â€œ â€žBolje iÅim nego niÅim. VidiÅi li sve one glumice? MisliÅi li da su im prave guzice? Il zubi? moja, misliÅi da se sa samom pameÅtu moÅe daleko dogurati? Da ti ja kaÅem: NE! MoraÅi u nekoj stranci biti! Znam i ja neÅito. MoÅeÅi biti najpametnija al ako nisi, kako ono oni kaÅu...da, obojena, e cvrc MilojÅe, ima da nema, niko nema da te vidi. Znam i ja neÅito, nego Åita!â€œ â€žPa u koju si ti stranku uÅila?â€œ â€œ admiral zainteresovano poÅe ozbiljno da se osnovati moju stranku! ZvaÅtemo se Silikonska dolina za Jevropu! Ni pasoÅi, a ni te tvoje vize nam neÅte trebati. Samo silikon!â€œ â€œ ponosno Åte Perla. â€žTo Åte se stvarno smatrati izlivom mozgoval!â€œ â€œ dodaje pesnikinja. â€žTako je! U ponosnija Perla. â€žUpravo ovakve okolnosti su naterale nas, male ljude, da svoje srodne duÅje okupimo pod jednu kapu i da se Åvrsto drÅimo odrÅavajuÅti naÅi integritet.â€œ â€œ viÅje za sebe dodaje pesnikinja. Å Admiralu nije lako, uzdiÅje Å sam. Za koga da se odluÅi? Nije naÅja stvar, mislite se vi. I ne bi bila da samoÅta ljude Srbe ne selektira u dve podvrste: - Prva vrsta je prava pravcata kolonija poluidiota koji to nisu bili ali ih samoÅta naterala. Srbi iz samoÅte poÅinju da se bave politikom, valjda da imaju gde i sa kim da popiju kafu pre nego Åito zakrvave po sluÅbenoj duÅnosti; rasprodaju seoska imanja da bi se uvalili u gradski krkljanac; studiraju po trideset godina da bi imali druÅtvo sa fakulteta. - Drugi su slobodnjaci, samotnjaci, slobodumnici i zauzetnici samima sobom kojima se fuÅka za sve. Oni ni ne primeÅtuju da su sami dok ne nalete u neki bircuz kad tamo drug iz Åjokole sa firmom. Slave dvadeset godina rada. Blago njemu: on ima Åjefa. Sad je jasno kako to ide. Åeim Srbi poÅnu da se druÅe, firma se privatizuje i kuÅi - sam si se rodio, sam ÅteÅi i da umreÅi. SamoÅta je specifiÅne zapremine i ne bi bilo zgoreg potpisivati ugovore o samovanju. JaÅ penzije ne bi ni davao

onima koji rade a ne samuju, nego onima Āito samuju a ne rade. Treba bre to potegnuti na leĀ'ima. Srbin i samoĀŧa su ko rak samac i alga vlasulja. Vizir im je isti. E, zato se naĀi admiral muĀ•i! Ne moĀ¾e viĀje sam. Ali, Āita izabrati? Ovo mu je ko crveno crno na ruletu, mala i velika serija. Ostala mu joĀi samo jedna ruka. To Āito pesnikinja pametno zbori i nije mu neka siguracija. Folk diva opet glupa jeste, ali sve to moĀ¾â€™ da bude, a ne mora da znaĀ•i. MoĀ¾da mi bez obzira na koeficijente inteligencije, predodreĀenosti i talente treba ipak da budemo razumni i oprezni, a sve u svrhu odlaganja preteranog napretka. Neke stvari se ovde nikada ne menjaju. A Āito bi se i menjale kad Āŧe opet da se promene i vrata na isto.Ā KaĀ¾u, Āito ti je let viĀji, to ti je tres teĀ¾i. I da se ne laĀ¾emo: oni koji su na preĀ•ac uspevali i odletali odavde nisu se vraĀŧali veĀŧ sunovraĀŧali. Eh, ja se raspriĀ•ao kao da me neko neĀito pita. Kao da su uĀ¾ivo. Ali Ā¾ao mi Ā•oveka.Vuku ga ali ne bere on brigu. Tamo se i uputio kad bolje razmisli. Unazad. Spala knjiga na tri slova: skupĀitina, fakultet ili grand Ājou? A Āita kaĀ¾ete? I MI imamo BermudskiĀ trougao, BRE. Ja se evo krstim veĀŧ duĀ¾e vreme, sve se krstim i levom i desnom. Da me vidi moj pokojni Milojica na mestu bi me ubio.

Napomena: Rad je na konkursu *ZLATNA KACIGA 2009* koji je raspisao Kulturni centar KruĀjevac, dobio specijalnu diplomu za kvalitet od strane festivalskog Ā¾irija.

Ā Svetlana Pollak i Sanja PetroviĀŧ